

Mogensen

KUmentar bragt i Universitetsavisen, 3. maj 2012.

Af rektor Ralf Hemmingsen og prorektor Thomas Bjørnholm

”Mogensen” i Hans Scherfigs ”Det forsømte forår” er den arketypiske evighedsstudent. Med slidt jakke, langt hår og fuldskæg sidder han dagen lang i KU’s frokoststue, Kannibalen på Nørregade. Fra denne udkigspost ser han verden udenfor passere revy, mens hans eget liv er gået i dvale.

Flød man passivt med nyhedsstrømmen i påskeugen, kunne man forledes til at tro, at Mogensen er et signalement af KU’s studerende anno 2012. Berlingske kunne berette, med Danske Universiteter som kilde, at det på Aalborg Universitet i snit tager 5,2 år at blive kandidat. I Aarhus tager det 6,6 år og på KU 7,2 år. Og Ralf blev kaldt til DR-byen for at tolke tallene for åben skærm.

En mere nuanceret analyse end TV-mediet tillader, ville fremhæve en række yderligere pointer. Allerstørst at KU’s studerende faktisk er blevet hurtigere. Fra 2007 til 2010 har flere studerende - på tværs af KU - gennemført bachelor og kandidat på normeret tid plus et år. Det er svært at pege på enkeltfaktorer, der påvirker studietiden i den ene eller anden retning. Men lad os her alligevel pege på fem relevante temaer.

For det første det systematiske arbejde med at forbedre studiemiljøet. Fra de mange nye læsepladser og det trådløse net som laptop-generationen kan koble sig på. Til de nye bygninger og laboratorier, som i disse år skyder op overalt på KU. Almindelig sund fornuft og arbejds sociologi siger, at man lærer bedre i tidssvarende fysiske rammer, der inviterer til faglig og social udveksling.

For det andet har KU taget mere konkrete metoder i anvendelse. Fakulteterne har indført studieaktivitetskrav og tilbyder individuel vejledning. Samtidig har vi positive erfaringer med specialekontrakter, som kan udstyre de studerende med en selv-forpligtende pædagogisk bagkant. En beslægtet forklaring i den kuriøse ende er ”spøgelsesstuderende”. Studerende, der har været indskrevet i skræmmende lang tid, modtog for et par år siden et pænt brev med en høflig opfordring til at træffe et valg. Nogle har ladet sig udskrive. Andre har færdiggjort deres uddannelse. Det sidste er jo en glædelig nyhed. Problemet er bare, at de trækker gennemsnittet op, når man udregner studietiden.

En tredje forklaring handler om ”Hovedstads-effekten”. Ofte er det lettere at finde et relevant studiejob i København end i Ålborg. Et studiejob i fx et ministerium er en god erfaring, som mange arbejdsgivere ser på med velvilje – og som med stor sandsynlighed også giver de studerende nogle kompetencer, de ellers ikke ville have tilegnet sig før senere. Men det kan også blive en tidsrøver, der forlænger uddannelsen.

En fjerde forklaring kan man kalde konjunkturbestemt. Når arbejdsmarkedet tørrer ud i krisen og arbejdsløsheden for nyuddannede stiger, vælger nogle studerende at vente med at aflevere deres speciale. De frygter, at en periode som arbejdsløs vil efterlade et større ”hul” i CV’et end et lidt længere studie. I stedet for at færdiggøre specialet, bruger de måske kræfter på et spændende studiejob, som kan kompensere for den manglende SU.

En femte forklaring handler om studiekultur. Studerende på professionsuddannelser er typisk de hurtigste: læge, tandlæge, jurist eller farmaceut. Samtidig har KU uddannelser, hvor de studerende udnytter universitetets bredde og sliber deres egen kant i kandidatbeviset. Ofte fører det til omveje,

men sjældent blindgyder. Tværtimod er netop skæve fagkombinationer og evnen til at tænke på tværs en gave til hele arbejdslivet. Endelig kan de vigtige udlandsophold forlænge studiet lidt.

Man kan endda hævde, at studiekulturen er en hovedforklaring på forskellene mellem de danske universiteter. Det er næppe en tilfældighed, at de studerende i Ålborg løber hurtigst, når deres studiebane er fastlagt på forhånd. Og det er næppe en tilfældighed, at det tager lidt længere tid i Aarhus og København. Her er vi inde og røre ved universitetets identitet. I hvor høj grad man skal styre og ”skolegøre” uddannelsen? Hvordan kan man sikre, at universitetet stedse skaber rum for, at de studerende kan lære at tænke og handle kritisk og selvstændigt?

På KU har vi erkendt, at der er behov for, at vi ser med kritiske briller på vores uddannelser. Det er en forudsætning for at forbedre dem. Derfor er uddannelse et kerneområde i KU’s nye strategi. Derfor støtter Projekt ”Den gode uddannelse” mere end 60 projekter, hvor ansatte og studerende afprøver nye undervisningsmetoder. Og derfor har vi vedtaget en plan, som bl.a. løfter bundniveauet for de få hundrede studerende ud af i alt 22.000 bachelorstuderende, der i dag har uacceptabelt få timer. De løftes til et minimum på 12 timer om ugen, senest i 2014. Og det sker ikke ved at reducere på de studier, der har over 12 timer. Formålet er først og fremmest at styrke kvaliteten i uddannelserne, men vi forventer også, at studietiden fortsat bliver kortere – og at nutidens Mogensens’er vil bruge deres gode kritiske sans langt mere målrettet.